Ghid de utilizare Linux (I):

Prezentare de ansamblu a sistemelor de operare din familia UNIX

Cristian Vidraşcu

vidrascu@info.uaic.ro

Sumar

- Introducere
- Scurt istoric al evoluţiei UNIX-ului
- Vedere generală asupra sistemului UNIX
- Structura unui sistem UNIX
- Caracteristici generale ale unui sistem UNIX
- UNIX şi utilizatorii
- Conectarea la un sistem UNIX
- Distribuţii de Linux

Introducere

UNIX este denumirea generică a unei largi familii de sisteme de operare *orientate pe comenzi*, *multi-user* şi *multi-tasking*, dezvoltat pentru prima dată în anii '70 de către compania AT&T şi Universitatea Berkeley.

În timp, a devenit un sistem de operare foarte răspândit în întreaga lume, atât în mediile de cercetare și de învăţământ (universitare), cât și în mediile industriale și comerciale.

Ce înseamnă sistem de operare orientat pe comenzi?

Sistemul posedă un interpretor de comenzi, ce are aceeaşi sarcină ca şi programul command.com din MS-DOS sau Windows 9x (respectiv cmd.exe din Windows NT), şi anume aceea de a prelua comenzile introduse de utilizator, de a le executa şi de a afişa rezultatele execuţiei acestora.

Ce înseamnă sistem de operare *multi-user*?

Un astfel de sistem este caracterizat prin faptul că există conturi utilizator, ce au anumite drepturi şi restricţii de acces la fişiere şi la celelalte resurse ale sistemului (din acest motiv, se utilizează mecanisme de protecţie, cum ar fi parolele pentru conturile utilizator). În plus, un astfel de sistem permite conectarea la sistem şi lucrul simultan a mai multor utilizatori.

Ce înseamnă sistem de operare *multi-tasking*?

Într-un astfel de sistem se pot executa simultan (*i.e.*, în acelaşi timp) mai multe programe. Programele aflate în execuţie sunt denumite *procese*.

O asemenea execuţie simultană a mai multor programe mai este denumită şi *execuţie concurentă*, pentru a sublinia faptul că programele aflate în execuţie *concurează* pentru utilizarea resurselor sistemului de calcul respectiv.

UNIX este un sistem cu time-sharing bazat pe priorități.

Linux-ul este o variantă de UNIX distribuibilă gratuit (open-source), pentru sisteme de calcul bazate pe arhitecturi Intel x86/x64, DEC Alpha, SPARC, PowerPC, MIPS, ARM şi pentru alte tipuri de procesoare (cum ar fi de exemplu cele pentru sisteme embedded).

El a fost creat în 1991 de Linus Torvalds, fiind în prezent dezvoltat în permanență de o echipă formată din mii de entuziaști Linux din lumea întreagă, sub îndrumarea unui colectiv condus de Linus Torvalds.

Scurt istoric al evoluţiei UNIX-ului

UNIX-ul a fost creat la Bell Laboratories în 1969, de către Ken Thompson. În 1971 UNIX-ul este rescris împreună cu Dennis Ritchie în limbajul C, devenind multi-tasking. Portabilitatea mare a programelor scrise în C a condus la o răspândire destul de rapidă a limbajului C şi a sistemului de operare UNIX.

Scurt istoric al evoluției UNIX-ului (cont.)

De-a lungul anilor au existat numeroase versiuni, realizate de diferite companii sau universităţi. S-au impus doi mari contributori:

- compania AT&T şi Bell Laboratories au dezvoltat versiunile succesive de SYSTEM V UNIX
- Universitatea Berkeley a dezvoltat versiunile succesive de BSD UNIX

lar în 1991 Linus Torvalds a creat versiunea *open-source* numită Linux.

Vedere generală asupra sistemului UNIX

Pe scurt, un sistem UNIX este compus din:

un nucleu (kernel), ce are rolul de a gestiona memoria şi operaţiile I/O de nivel scăzut, precum şi planificarea şi controlul execuţiei diferitelor task-uri (procese).

Vedere generală asupra sistemului UNIX

Pe scurt, un sistem UNIX este compus din:

- un ansamblu de utilitare de bază, cum ar fi:
 - diferite shell-uri (= interpretoare de limbaje de comandă)
 - comenzi de manipulare a fişierelor
 - comenzi de gestiune a activităţii sistemului (a proceselor)
 - comenzi de comunicaţie între utilizatori sau sisteme diferite
 - editoare de text
 - compilatoare de limbaje (C, C++, ş.a.) şi un link-editor
 - utilitare generale de dezvoltare de programe: debugger-e, arhivatoare, gestionare de surse, generatoare de analizoare lexicale şi sintactice, etc.
 - diferite utilitare filtru, ş.a.

Structura unui sistem UNIX

User level:	Applic	ations	
		Shells (Bourne,	Shells (Bourne, C, Korn, etc.)
System level:	TCP/UDP	File-System	Process
	IP	Manager	Manager
Hardware level:	Network	Harddisk	: Memory CPU
	•	NFS	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

- principalele concepte pe care se sprijină UNIX-ul sunt conceptul de fişier şi cel de proces.
- sistem de fişiere ierarhizat (i.e., arborescent), i.e. este ca un arbore (la fel ca în MS-DOS: directoare ce conţin subdirectoare şi fişiere propriu-zise), dar un arbore ce are o singură rădăcină, referită prin numele "/". lar ca separator pentru căile de subdirectoare se utilizează tot caracterul '/".

Numele fişierelor pot avea până la 255 de caractere, pot conţine oricâte caractere '.' şi sunt *case-sensitive*, adică se face distincţie între literele majuscule şi cele minuscule.

sistem de procese *ierarhizat* (*i.e.*, arborescent) şi un mecanism de "*moştenire genetică*":

Fiecare proces din sistem are un proces care l-a creat, numit proces părinte (sau tată), și de la care "moștenește" un anumit ansamblu de caracteristici (cum ar fi proprietarul, drepturile de acces, ș.a.), și poate crea, la rândul lui, unul sau mai multe procese *fii*.

Fiecare proces are asignat un PID (denumire ce provine de la *Process IDentification*), ce este un număr întreg pozitiv și care este unic pe durata vieţii acelui proces (în orice moment, nu există în sistem două procese cu acelaşi PID).

Există un proces special, cel cu PID = 0, care este creat atunci când este iniţializat (boot-at) sistemul UNIX pe calculatorul respectiv. Acesta nu are proces părinte, fiind rădăcina arborelui de procese ce se vor crea pe parcursul timpului (până la oprirea calculatorului).

- este furnizat un set de puncte de acces, din aplicaţiile scrise în limbaje de nivel înalt (precum C-ul), la serviciile oferite de kernel, puncte de acces ce se numesc apeluri sistem (system calls).
- multi-user: mai mulţi utilizatori pot avea acces simultan la sistem în orice moment, de la diferite terminale conectate la sistemul respectiv, terminale plasate local sau la distanţă.
- multi-tasking: se pot executa simultan mai multe programe, de către un acelaşi utilizator sau de către utilizatori diferiţi.

• orientat pe comenzi: există un interpretor de comenzi (numit uneori şi shell) ce are rolul de a prelua comenzile introduse de utilizator, de a le executa şi de a afişa rezultatele execuţiei acestora.

In UNIX există mai multe interpretoare de comenzi: sh (Bourne SHell), bash (Bourne Again SHell), csh (C SHell), ksh (Korn SHell), ash, zsh, ş.a.

Shell-urile din UNIX sunt mai puternice decât analogul (command.com/cmd.exe) lor din MS-DOS sau Windows, fiind asemănătoare cu limbajele de programare de nivel înalt: au structuri de control alternative şi repetitive de genul if, case, for, while,

redirectarea operaţiilor I/O ale proceselor, a cărei principală utilizare este un concept fundamental al UNIX-ului, acela de filtrare.

etc., ceea ce permite scrierea de programe complexe ca simple script-uri.

UNIX și utilizatorii

Fiecare utilizator, pentru a putea lucra, trebuie să posede un cont pe sistemul UNIX respectiv, cont caracterizat printr-un nume (username) şi o parolă (password), ce trebuie furnizate în momentul conectării la sistem (operaţie denumită login).

Fiecare utilizator are asignat un UID (User IDentification).

Există un utilizator special, numit *root* (sau *superuser*), cu UID = 0, care este responsabil cu administrarea sistemului, având drepturi depline asupra întregului sistem.

Există grupuri de utilizatori, cu ajutorul cărora se gestionează mai uşor drepturile şi restricţiile de acces a utilizatorilor la resursele sistemului.

Fiecare grup are asignat un GID (Group IDentification).

Conectarea la un sistem UNIX

- Sesiune de lucru
 - necriptat: telnet nume-calculator
 - criptat: ssh nume-calculator
 Sub Windows se poate folosi aplicaţia Putty.
- Transfer de fişiere
 - necriptat: ftp nume-calculator
 - criptat: scp/sftp nume-calculator
 Sub Windows se poate folosi aplicaţia WinSCP.

Distribuții de Linux

Distribuţie de Linux: variantă a sistemului de operare Linux, distribuită de o anumită companie, organizaţie sau persoană individuală.

Distribuţiile diferă între ele în principal prin versiunea *nucleului* inclus şi prin programele (cu propriile lor versiuni) ce sunt incluse în *colecţia de utilitare de bază şi programe de aplicaţii* ce formează respectiva variantă de Linux.

Distribuţii renumite: Red Hat (www.redhat.com), Slackware (www.slackware.org), SuSE (www.suse.de), Debian (www.debian.org), Ubuntu (www.ubuntu.com), ş.a.

Lista tuturor distribuţiilor de Linux disponibile în prezent poate fi consultată pe portalul oficial dedicat Linux-ului (www.linux.org).

Bibliografie obligatorie

Cap.1, §1.1 şi §1.2 din manualul, în format PDF, accesibil din pagina disciplinei "Sisteme de operare":

• http://profs.info.uaic.ro/~vidrascu/SO/books/ManualID-SO.pdf